ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 9ης Απριλίου 1987 *

Στην υπόθεση 77/87 R,

Technointorg, ανεξάρτητη ένωση του εξωτερικού εμπορίου της Σοβιετικής Ένωσης, με έδρα τη Μόσχα, εκπροσωπούμενη από τον E. Marissens, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον L. Dupong, 14 A, rue des Bains,

αιτούσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τους H.-J. Lambers και E. H. Stein, μέλη της νομικής του υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον F. Jacobs, Queen's Counsel, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον J. Temple Lang, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως κύριο αντικείμενο αίτηση της προσφεύγουσας να ανασταλεί έναντι αυτής η εφαρμογή του κανονισμού 29/87 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων καταψυκτών καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης (ΕΕ L 6, σ. 1), υπό τον όρο ότι θα συνεχίσει να παράσχει εγγύηση εις εκτέλεση των υποχρεώσεων που υπέχει από τον κανονισμό 2800/86 της Επιτροπής, της 9ης Σεπτεμβρίου 1986, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εν λόγω εισαγωγές καταψυκτών (ΕΕ L 259, σ. 14),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Μαρτίου 1987, η Technointorg άσκησε προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητεί την ακύρωση του κανονισμού 29/87 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων καταψυκτών καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης (ΕΕ L 6, σ. 1), κατά το μέρος που την αφορά.

2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυθημερόν η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και των άρθρων 36 του οργανισμού του Δικαστηρίου και 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητεί, κυρίως, να ανασταλεί μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της προσφυγής η εφαρμογή έναντι αυτής του κανονισμού 29/87 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, υπό τον όρο ότι θα συνεχίσει να παρέχει εγγύηση εις εκτέλεση των υποχρεώσεων που υπέχει από τον προαναφερθέντα κανονισμό 2800/86 της Επιτροπής. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα αναδιατύπωσε το αίτημά της και διευκρίνισε ότι ζητεί την αναστολή της εφαρμογής του κανονισμού 29/87 του Συμβουλίου εφόσον παράσχει εγγύηση εις εκτέλεση των υποχρεώσεων που υπέχει από αυτόν. Επικουρικώς δε ζητείται να ενημερωθούν οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές των κρατών μελών σχετικά με την παρεμπίπτουσα απόφαση με την οποία θα διατάσσεται το εν λόγω προσωρινό μέτρο.

3 Με Διάταξη της 23ης Μαρτίου 1987, έγινε τύποις δεκτή, βάσει του άρθρου 37, πρώτη παράγραφος, του οργανισμού ΕΟΚ, η παρέμβαση της Επιτροπής προς υποστήριξη των αιτημάτων του καθού. Η Επιτροπή κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις την 1η Απριλίου 1987.

4 Το καθού υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις του την 1η Απριλίου 1987. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους στις 6 Απριλίου 1987.

5 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων κρίνεται σκόπιμο να υπενθυμιστούν συνοπτικά τα διάφορα στάδια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ που προηγήθηκαν της θεσπίσεως του προαναφερθέντος κανονισμού 29/87 του Συμβουλίου.

6 Το Σεπτέμβριο του 1985 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατασκευής ηλεκτρικών συσκευών κατέθεσε, εξ ονόματος παραγωγών που αντιπροσωπεύουν ουσιαστικά το σύνολο της κοινοτικής παραγωγής καταψυκτών, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μελών της ΕΟΚ (ΕΕ L 201, σ. 1), καταγγελία σύμφωνα με την οποία οι εισαγωγές ορισμένων καταψυκτών καταγωγής διαφόρων ανατολικών χωρών και ιδίως της Σοβιετικής Ένωσης αποτελούσαν αντικείμενο πρακτικής ντάμπινγκ και προξενούσαν ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Τα προϊόντα που αφορά η καταγγελία αυτή είναι οι ηλεκτρικοί οικιακοί καταψύκτες που προορίζονται για την κατάψυξη και τη διατήρηση νωπών τροφίμων οι οποίοι υπάγονται στη διάκριση 84.15 Γ ΙΙ του κοινού δασμολογίου που αντιστοιχεί στους κώδικες Nimexe 84.15-32, 84.15-41 και 84.15-46.

7 Θεωρώντας ότι η καταγγελία αυτή περιείχε ίσως επαρκή αποδεικτικά στοιχεία του ντάμπινγκ και της σχετικής ζημίας, η Επιτροπή ανήγγειλε με ανακοίνωση της 11ης Δεκεμβρίου 1985, σύμφωνα με το άρθρο 7 του προαναφερθέντος κανονισμού του Συμβουλίου 2176/84, την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ (ΕΕ C 319, σ. 3) και άρχισε την αναγκαία προς τούτο έρευνα. Κατά τη διάρκεια της έρευνας προέκυψε ότι, για την καλή διεξαγωγή της, έπρεπε να γίνει διάκριση μεταξύ των καταψυκτών τους οποίους αφορά η καταγγελία περί ντάμπινγκ σε μοντέλα του τύπου κιβώτιο (κώδικας Nimexe 84.15-32) και σε μοντέλα του τύπου ερμάριο (κώδικες Nimexe 84.15-41 και 84.15-46) δεδομένου ότι τα προϊόντα αυτά δεν είναι ομοειδή κατά την έννοια των κανόνων αντιντάμπινγκ.

8 Σχετικά με τα μοντέλα κιβώτιο η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα μετά την προκαταρκτική έρευνα ότι οι εισαγωγές τους δεν προξένησαν σοβαρή ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Έτσι, με το άρθρο 4 του κανονισμού 2800/86 αποφάσισε να περατώσει τη διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τους καταψύκτες αυτού του τύπου.

9 Αντιθέτως, στην περίπτωση των μοντέλων ερμάριο και συγκεκριμένα των καταγομένων από τη Σοβιετική Ένωση, η προκαταρκτική έρευνα της Επιτροπής αποκάλυψε σημαντικές πρακτικές ντάμπινγκ και διάφορα στοιχεία ενδεικτικά σοβαρής ζημίας όπως, ιδίως, η σημαντική αύξηση του όγκου των εισαγωγών των εν λόγω προϊόντων στην κοινή αγορά και η παράλληλη αύξηση του τμήματος της κοινοτικής αγοράς που κατέχουν καθώς και οι περιπτώσεις πωλήσεώς τους σε εξαιρετικά χαμηλές τιμές. Βάσει των διαπιστώσεων αυτών η Επιτροπή έκρινε ότι τα συμφέροντα της Κοινότητας υπαγορεύουν την οριστική επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των προϊόντων αυτών προκειμένου να αποφευχθεί περαιτέρω ζημία της κοινοτικής βιομηχανίας κατά τη συνέχιση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Έτσι με το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού 2800/86 της 9ης Σεπτεμβρίου 1986 επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές καταψυκτών του τύπου ερμάριο (κώδικες Nimexe 84.15-41 και 84.15-46), καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης, ύψους 33 % της καθαρής τιμής « ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας » πριν από την επιβολή των δασμών, που θα ισχύει επί τέσσερις μήνες με αφετηρία τις 11 Σεπτεμβρίου 1986. Το εν λόγω άρθρο ορίζει στην παράγραφο 4 ότι η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα των καταψυκτών αυτού του τύπου υπόκειται σε παροχή εγγύησης ισοδύναμης με το ποσό του προσωρινού δασμού.

10 Στο σημείο αυτό υπενθυμίζεται ότι η αιτούσα υπέβαλε ήδη στις 26 Νοεμβρίου 1986 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση 294/86 R με την οποία ζητούσε να ανασταλεί, μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής, η εφαρμογή στην περίπτωσή της του άρθρου 1 του κανονισμού 2800/86 της Επιτροπής υπό τον όρο ότι θα συνεχίζει να παρέχει εγγύηση εις εκτέλεση της υποχρεώσεώς της για την καταβολή ορισμένου ποσού δυνάμει του άρθρου 1 (υπόθεση 294/86 R, Technointorg κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 3979). Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση με το σκεπτικό κυρίως ότι, αν γίνει δεκτό αυτό το αίτημα μέχρι να αποφανθεί το Δικαστήριο επί της ουσίας, θα αφαιρεθεί από το Συμβούλιο η εξουσία που του παρέχει το άρθρο 12 του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1). Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου έκρινε επίσης ότι η βλάβη που υφίσταται η αιτούσα περιορίζεται στην επιβάρυνση που συνεπάγεται η σύσταση εγγυήσεως για διάστημα τεσσάρων μηνών, πράγμα που δεν συνιστά γι' αυτήν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

11 Στις 22 Δεκεμβρίου 1986, το Συμβούλιο εξέδωσε, σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, τον κανονισμό 29/87 που επιβάλλει, με το άρθρο 1, οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 33 % επί των εν λόγων καταψυκτών και προβλέπει στο άρθρο 2 την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που είχε επιβάλει ο κανονισμός 2800/86 της Επιτροπής.

12 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ οι προσφυγές ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως. Μπορεί επίσης, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης ΕΟΚ να διατάσσει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

13 Για να μπορεί να ληφθεί το ζητούμενο προσωρινό μέτρο, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να περιέχουν τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του ζητούμενου προσωρινού μέτρου καθώς και τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως.

14 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το επείγον μιας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων κατά την έννοια του άρθρου 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής απόφασης προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο.

15 Η αιτούσα ισχυρίζεται σχετικώς ότι υφίσταται σοβαρή ζημία λόγω του ότι η είσπραξη οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ 33 % επί των εισαγωγών των προϊόντων της θα προκαλέσει αισθητή αύξηση των τιμών τους, πράγμα που θα επηρεάσει την ανταγωνιστικότητά τους και θα καταστήσει προβληματική αν όχι αδύνατη τη διάθεσή τους στο εμπόριο. Η αύξηση αυτή των τιμών θα προκαλούσε επίσης μείωση του μεριδίου της αιτούσας στην αγορά, ίσως μάλιστα και την πλήρη εξαφάνισή της. Η αλληλογραφία με τους κοινοτικούς εισαγωγείς των προϊόντων της, και ανεξάρτητους και εξαρτημένους, την οποία επισυνάπτει στην υπό κρίση αίτηση δείχνει σαφώς ότι η πώληση των προϊόντων της Technointorg έπαυσε ουσιαστικά μετά τη θέση σε ισχύ του άρθρου 1 του κανονισμού 2800/86 της Επιτροπής. Η επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ 33 % θα προκαλέσει και περαιτέρω μείωση των πωλήσεών της. Η ζημία που θα προ-

κύψει από την κατάσταση αυτή για την αιτούσα θα είναι όχι μόνο σοβαρή αλλά και ανεπανόρθωτη, δεδομένου ότι, ακόμα και αν γίνει δεκτή η κύρια προσφυγή της, η βλάβη θα έχει συντελεσθεί. Πράγματι οι καταψύκτες τύπου ερμάριο καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης αποκλείστηκαν από την αγορά για διάστημα πλέον του έτους και δεν υπάρχει η παραμικρή εγγύηση ότι θα μπορέσουν ποτέ να ανακτήσουν μια θέση στην αγορά.

16 Πρέπει να διαπιστωθεί ότι προκειμένου να αποδείξει το επείγον της αιτήσεώς της η αιτούσα απλώς επικαλείται αποτελέσματα που είναι συμφυή της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ, δηλαδή την αύξηση της τιμής των προϊόντων της και επομένως την αντίστοιχη μείωση των μεριδίων της στην αγορά. Πράγματι η ίδια η φύση του δασμού αντιντάμπινγκ είναι ότι καταλήγει σε αύξηση της τιμής του συγκεκριμένου προϊόντος διότι αποβλέπει να αντισταθμίσει το περιθώριο ντάμπινγκ που διαπιστώθηκε και να προστατεύσει την κοινοτική παραγωγή από τη ζημία που προκαλεί το ντάμπινγκ.

17 Ναι μεν σε ορισμένες περιπτώσεις παρίσταται αναγκαία η αναστολή της επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ ώστε να μην υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ο διάδικος που τη ζητεί, πλην όμως, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο εν λόγω διάδικος πρέπει τουλάχιστον να αποδείξει ότι:

— αφενός, υφίσταται ιδιαίτερη ζημία από την επιβολή του δασμού (βλέπε ιδίως την υπόθεση 258/84 R, Nippon Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 4357),

και

— αφετέρου, η στάθμιση των διακυβευομένων συμφερόντων κλίνει υπέρ αυτού κατά την έννοια ότι η χορήγηση του ζητούμενου προσωρινού μέτρου δεν βλάπτει αισθητά τα συμφέροντα της κοινοτικής βιομηχανίας (βλέπε ιδίως υπόθεση 250/85 R, Brother Industries Ltd κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1985, σ. 3459).

18 Πρέπει να σημειωθεί σχετικώς ότι η αιτούσα δεν προέβαλε κανένα τέτοιο στοιχείο. Αντιθέτως το Συμβούλιο και η Επιτροπή απέδειξαν ότι η χορήγηση του αιτούμενου προσωρινού μέτρου θα έβλαπτε αισθητά τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Συγκεκριμένα η απαίτηση απλής εγγύησης κατά την επιθυμία της

αιτούσας έχει σαφώς υποδεέστερο προστατευτικό αποτέλεσμα από την είσπραξη του δασμού αντιντάμπινγκ, άρα δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη τα συμφέροντα της κοινοτικής βιομηχανίας και ενδέχεται να εξουδετερώσει το αποτέλεσμα που επιδιώκεται με την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ.

19 Σημειωτέον εξάλλου ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι η ζημία την οποία υφίσταται εν προκειμένω από την επιβολή του εν λόγω δασμού αφορά μόνον αυτή. Πράγματι η ζημία την οποία ισχυρίζεται ότι υφίσταται μπορεί να προκύψει γενικώς οσάκις επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ.

20 Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η αιτούσα δεν πρόβαλε κανένα κρίσιμο επιχείρημα περί του ότι θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία αν δεν της χορηγηθεί το προσωρινό μέτρο που ζητεί.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

αποφαινόμενος κατά τη διαδικασία των προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 9 Απριλίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart